

JÁGRECH MOST A OKOLIE

JÁGERŇA

Po zbúraní Blaškovca druhou najstaršou budovou v dedine je bývalá jágerňa pri moste, teraz súpisné číslo 50-51. Na strešnom krove má datovanie 1723. Jáger bol horár, správca lesa, poľovník. Podľa jej pôvodného určenia sa aj most pred budovou dodnes volá „Jágrech most“. V priebehu rokov bola v budove aj četnícka stanica (1923-1928), prvá samostatná miestnosť pre obecný úrad, v tridsiatych rokoch ovoda (niečo ako škôlka), poradňa pre matky s deťmi. Bývali v nej rodiny Blaškových a doteraz Hrnčárových.

JÁGRECH MOST

Cez 2. svetovú vojnu, keď Nemci ustupovali pred Rusmi smerom na Trenčín, podmínováli všetky mosty v dedine – teda aj tento – a 5. apríla 1945 ich vyhodili do vzduchu. Budovy v blízkosti mostov, najmä ich strechy, boli tými výbuchmi všetky poškodené a okná boli rozbité skoro v celej dedine. Občania museli za niekoľko dní urobiť provizórne drevené mosty, aby ruská armáda mohla Nemcov prenasledovať ďalej smerom na Trenčín.

KOVÁČSKA DIELŇA

V tom dome, kde je teraz krčma Pod orechom, bývala rodina Jozefa Pavlíka, ktorý bol kováč a mal tam okrem bývania aj kováčsku dielňu a vyhňu. Kováči zo železa kuli rôzne potrebné náradie a veci, ako napríklad motyky, rýle, krompáče, háky, reťaze, podkovy pre kone... Kováči kone aj podkúvali. Najstaršia kováčska dielňa bola neďaleko odtiaľto na ulici za potokom, pred terajším domom č. 221 a tá bola obecná.

OBECNÁ STUDŇA

Pred touto kováčskou dielňou bola jedna z obecných studní, spolu ich bolo v dedine päť. Najprv to boli studne „na koleso“, neskôr boli na ne osadené modernejšie ručné pumpy. Posledná obecná studňa je za obchodom a ešte stále sa používa.

K obecným studniam si chodila s vedrami (kýblami) brávať vodu niekoľkokrát denne väčšina domácností v dedine, pretože vodovod v dedine nebol do roku 1973 a vlastnú studňu vo dvore mal málokto. Voda z obecných studní sa nosila najmä na varenie a umývanie, niekedy aj na pranie.

BUBNOVANIE

Pri obecných studniach, pred krčmou a obchodom mal „štáciu“, teda miesto na bubnovanie aj obecný bubeník. Keďže sme nemali v dedine elektrinu a teda ani miestny rozhlas až do roku 1959, dôležité oznamy chodil vybubnovať obecný bubeník, zvaný aj „armecký“.

Posledným bubeníkom bol Jozef Fabo. Bol predsedom MNV v rokoch 1952 – 1957. Jeho originálny bubon zreštauroval Alexander Nápoký, ktorý na ňom bubnoval v roku 1969 na oslavách 700. výročia prvej písomnej zmienky. Bubon doteraz používa bubeník našej folklórnej skupiny.

